

Sygn. akt V.2 Ka 549/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 grudnia 2014 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach Ośrodek Zamiejscowy w Rybniku

V Wydział Karny

w składzie:

Przewodniczący: SSO Anita Ossak

Protokolant: Anna Mańka

w obecności - - -

po rozpoznaniu w dniu 22 grudnia 2014 r.

sprawy:

A. W. /W./

syna E. i M.

ur. (...) w R.

obwinionego o wykroczenie z art. 10 ust. 2 i 2 a Ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach

na skutek apelacji wniesionej przez obwinionego

od wyroku Sądu Rejonowego w Rybniku

z dnia 4 sierpnia 2014 r. sygn. akt IX W 761/13

1. utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok
2. zwalnia obwinionego od kosztów za postępowanie odwoławcze.

Sygn. akt V. 2 Ka 549/14

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 4 sierpnia 2014 roku sygn. akt IX W 761/13 Sad Rejonowy w Rybniku uznał obwinionego A. W. za winnego tego, że w dniu 13 czerwca o godz. 16.25 w R. na ul. (...) wykroczył przeciwko przepisom o utrzymaniu czystości i porządku przez pozbywanie się zebranych na terenie nieruchomości nieczystości ciekłych w sposób niezgodny z przepisami ustawy, tj. nie udokumentował należycie pozbywania się nieczystości ciekłych, czym wyczerpał znamiona wykroczenia z art. 10 ust. 2 i 2a Ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach w związku z Uchwałą Nr 404/(...) Rady Miasta R. z dnia 28.11.2012r w sprawie Regulaminu utrzymania czystości i porządku na terenie Miasta R., za co na mocy art. 10 ust. 2 w/w Ustawy w zw. z art. 9 § 1 k.w. wymierzył mu karę grzywny w wysokości 200 złotych.

Nadto Sad obciążył obwinionego kosztami sądowymi, obejmującymi opłatę w wysokości 30 złotych i zryczałtowane wydatki w kwocie 100 złotych.

Od wyroku tego apelację wniósł obwiniony, w której generalnie nie zgodził się z treścią wyroku Sądu I instancji oraz podniósł, że jego zdaniem Straż Miejska nie mogła żądać dokumentów z okresu kiedy obowiązywała poprzednia Uchwała. Wskazał także, że faktury nie powinny być jedynym kryterium oceny nieprawidłowości w pozbywaniu się nieczystości ciekłych.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

apelacja obwinionego nie zasługiwała na uwzględnienie, gdyż podniesione w niej zarzuty okazały się bezzasadne.

Choć skarżący nie wskazał tego wprost, to z treści wniesionego środka odwoławczego wynika, że zdaniem obwinionego sąd orzekający dopuścił się błędu w ustaleniach faktycznych będących podstawą przypisania mu winy.

Natomiast jeśli idzie o zarzut błędu w ustaleniach faktycznych, to wskazać należy, że zarzut taki nie może się sprowadzać do samej polemiki z ustaleniami Sądu wyrażonymi w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku, lecz powinien zmierzać do wykazania, jakich konkretnie uchybień w zakresie logicznego rozumowania i doświadczenia życiowego dopuścił się sąd, oceniając zebrany materiał dowodowy. Sama możliwość przeciwstawienia ustaleniom sądu orzekającego odmiennego poglądu w kwestii ustaleń faktycznych, opartego na innych dowodach od tych, na których oparł się sąd I instancji, a zwłaszcza tylko na wyjaśnieniach oskarżonego, nie może prowadzić do wniosku o popełnieniu przez sąd błędu w ustaleniach faktycznych.

W przedmiotowej sprawie sąd orzekający dokonał wnikliwej i rzetelnej oceny dostępnego w sprawie materiału dowodowego i w sposób prawidłowy wskazał, którym dowodom i dlaczego dał wiarę, zaś innym – w tym przede wszystkim w części wyjaśnieniom oskarżonego – waloru wiarygodności odmówił i z jakich powodów. Wyjaśnienia oskarżonego, co trafnie wykazał Sad, pozostają bowiem w sprzeczności z treścią zebranej w sprawie dokumentacji, w tym kserokopii przedstawionych faktur w powiązaniu z właściwymi przepisami uchwały Rady Miasta R. nr (...) z dnia 28.11.2012r, regulujących częstotliwość wywożenia nieczystości ciekłych. Wbrew stanowisku obwinionego w/ w Uchwała weszła w życie w dniu 18.01.2013r (a nie jak twierdzi obwiniony w lutym 2013 roku), a więc stanowiła unormowanie powszechnie obowiązujące w dacie przeprowadzania kontroli na terenie posesji obwinionego. Nadto, co wynika z pisemnych motywów zaskarżonego wyroku, Sąd Rejonowy w sposób rzetelny i szczegółowy dokonał analizy zarówno obowiązujących przepisów, które nakładały na właścicieli posesji wywóz nieczystości, jak i sposobu dokumentowania tych czynności, więc ponowne ich przytoczenie jest zdaniem Sądu Okręgowego bezprzedmiotowe.

Reasumując stwierdzić należy, że rozważania Sądu Rejonowego na temat przeprowadzonych w sprawie dowodów należy w pełni podzielić i zaakceptować, nie zawiera bowiem w sobie błędu, nie jest w żadnym razie oceną dowolną, ponieważ poparta została wszechstronną analizą całokształtu okoliczności sprawy. Należy podkreślić, że sąd orzekający dokonał oceny dowodów w sposób bezstronny, nie przekraczając granic oceny swobodnej, przy tym uwzględnił zasady wiedzy i doświadczenia życiowego, a swój pogląd na ostateczne wyniki postępowania należycie i przekonująco uzasadnił w pisemnych motywach zaskarżonego wyroku.

Również kara grzywny wymierzona obwinionemu została orzeczona po rozważeniu przez sąd orzekający wszystkich okoliczności sprawy, więc nie można jej uznać za niewspółmierną. Dlatego zaskarżony wyrok został utrzymany w mocy.